N°. 76. Zondag, 28 Februarij. 1858.

DE 'SGRAVENHAAGSCHE NIEUWSBODE.

Verschijnt des ZONDAGS, WOENSDAGS en VRIJDAGS.
Abonnementsprijs, in de *drie* maanden:
Voor *'s Gravenhage* . . . . ƒ 2.50.
Voor de overige Steden des Rijks, franco . . . - 3.00.

UITGAVE:
Te 's GRAVENHAGE, bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever,
Torenstraat, wijk D, n°. 422.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van 1 tot 5 regels ƒ 1.00, met het zegelregt. - Elke regel meer 10 Cents.
Groote letters of vignetten worden naar de plaatsruimte berekend.
Alle *ongefrankeerde toezendingen* worden geweigerd.

J. B. schrijft in het *Tielsch Stads en Arrondissements-Weekblad*:

„De memorie van beantwoording (waarom niet „van antwoord?") door de negen leden geleverd op het voorloopig verslag, ten gunste van de afschaffing van het geslagt, moge bij anderen eenige verdiensten hebben, onze bedenkingen zijn er niet alleen niet door opgelost, maar ze vertoont ons de zaak in een nog ongunstiger licht. Wij zien nu helder op den voorgrond gesteld, het wenschelijke eener radicale hervorming van ons belasting-stelsel, ofschoon men zich voor het oogenblik schijnt te zullen vergenoegen met eene partieële verbetering; en die verbetering, van het stelsel namelijk, zou dan bestaan in de opoffering van een gedeelte van het zamenstel; zonderlinge soort van verbetering! De opoffering zelve, die met de finantiëele voorstellen der Regering (nu onlangs verworpen) verbonden was, wordt door haar niet als verbetering voorgedragen, maar als een geneesmiddel voor de kwaal, die als het onmisbare gevolg te beschouwen was van de afschaffing van het gemaal: die de wond had geslagen behoorde haar ook te heelen. Maar wij wenschten wel eens te weten, waarin de radicale hervorming, dat is, een zoodanige die op geheel andere beginselen rust, zou bestaan. Wij zien toch in deze memorie de erkenning der negen leden dat, bij ons, accijnsen onmisbaar zijn, en wij twijfelen niet of zij zullen hetzelfde zeggen van zoogenaamde directe belastingen. Behoudt men de beide soorten, wat zal er dan *radicaal* te hervormen zijn?

Het niet afschaffen van belastingen wordt in de memorie voorgesteld als een „voortdurend opleggen aan de natie van zwaardere lasten dan ter voorziening in de Staats-behoeften vereischt wordt."

Bekrompen durven wij hen, beleefdheidshalve, niet noemen; maar het is, op zijn minst, een zeer zonderling denkbeeld bij eenen publieken financier, wanneer de Staats-behoeften naar den dag van heden berekend en gewaardeerd worden, en naar de kas van het oogenblik. Wij hebben er niets tegen, dat men den staat van die kas gunstig noemt, mits men de oogen niet sluite voor nog zoo vele onvoldane behoeften, ter voorziening in welke vooral geen mindere inspanning dan tot heden toe, van de Natie zal moeten gevergd worden. Die zoo geroemde gunstige staat van de kas, van het oogenblik, verdwijnt tegenover het ontzettende *arriéré*, waarin wij te voorzien hebben. Tot dien achterstand behoort, in de eerste plaats, de publieke schuld, waarvan de rentelast, niettegenstaande de loffelijke inspanning, waardoor hij, in de laatst verloopen jaren eenigzins verminderd is, nog het dubbele bedraagt, van hetgeen die in billijke en geruststellende verhouding tot onze gewone ontvangsten, behoorde te bedragen. Daarbij zullen nu (om niet te spreken van het noodzakelijk herstel van zooveel dat verzuimd werd) de aanzienlijke opofferingen komen, gevorderd voor emancipatie, en vooral voor de spoorwegen. Met het oog op dit alles, te zeggen, dat men de belangen van den Staat behartigt en der Natie een weldaad bewijst met de ontvangsten in te krimpen, heeft tamelijk veel overeenkomst met een stelsel van *homoeopathie*, dat we evenwel twijfelen of een der negen leden op zijne eigene zaken zou willen toepassen.

Wat nu het voorstel zelf betreft, het blijft ons zonderling voorkomen, dat men voorgeeft de Natie van een allerschadelijksten last te willen ontheffen van rijkswege en toestaat, zelfs noodzakelijk en weldadig acht, dat diezelfde last voortaan door de Natie als gemeentelast gedragen zal worden. De uitvinding is fraai, en zeker zal het den verbruiker uitermate te baat te komen, dat hij niet meer aan kantoor A, maar aan kantoor B betaalt! Neen: wanneer eenmaal de wetgeving een gegeven belasting of accijns fletrisseert door de opheffing daarvan, om het noodlottige en verderfelijke van zijn karakter, dan behoort zij tevens te zorgen dat zulk een onzalig middel niet door anderen geheven worde. Nu zien wij, integendeel, diezelfde leden, die waarschijnlijk de afschaffing van het gemaal hebben helpen bevorderen, de gemeentebesturen berispen, die dat voetspoor wel hebben moeten volgen: en de redenering omtrent het geslagt, in deze memorie, komt, in den grond, hierop neder, als of zij zeiden tot de Natie, „wij weten zeer goed dat gij dien accijns zult moeten blijven dragen, maar *wij* zullen dien ten minste niet meer ontvangen, en *wij* zullen toch den lof inoogsten van uitstekend voor de *Volksvoeding* gezorgd te hebben."

Op het weldadige van de voorgestelde ontlasting, voor de „massa des Volks," wordt nu door de voorstellers zelven vrij wat afgedongen aan het slot van § 5. Het zou dan alleen die „breede zoom van den middenstand" zijn, die er door bevoordeeld wordt. De uitdrukking is, zoo wij ons wel herinneren, van de uitvinding van een onzer meest geachte redenaars; maar het is eene figuur, die al zeer ongelukkig wordt toegepast, wanneer men den *zoom* in het midden wil zien. Maar wij twijfelen daarenboven nog aan de prijs-vermindering die wat beteekene, als noodzakelijk gevolg van de geheele opheffing van den accijns. De vergelijking van geslagt vleesch met stapel-artikelen, zoo als granen en koffij, is ten eenenmale onjuist en onpractisch.

Het doet ons leed, maar de negen leden hebben ons ditmaal van de deugdelijkheid van hun voorstel volstrekt niet overtuigd, iets dat zij waarschijnlijk ook geenszins beoogden en het doet ons evenzeer leed, dat wij de kwalificatie, die zij aan rund- en kalfsvleesch geven, niet kunnen overnemen, als of dat „voor het welzijn *des Volks*, een schier onnoodig voedingsmiddel" zou zijn."

Buitenlandsche berigten.

Het verbruik van den tabak in **Frankrijk** heeft zich, in den laatsten tijd, zoo zeer uitgebreid, dat de administratie de dringende behoefte ondervindt, om hare fabrieken te vermeerderen. De verkoop van tabak, welke in 1830 eene bruto-ontvangst van 69,290,693 francs opleverde, bedraagt thans reeds eene bruto-ontvangst van 174,122,000 fr. in 't jaar.

Op verzoek van Orsini en Pierri heeft de procureur-generaal, de heer Chaix-d'Est-Ange, zich tot deze begeven en geruimen tijd bij hen doorgebragt. Zulks heeft aanleiding gegeven tot het gerucht, dat deze twee beschuldigden nog verdere bekentenissen wilden doen.

In de laatste dagen hebben te Parijs en in de departementen verscheiden arrestatiën plaats gehad, welke in verband schijnen te staan met een geheim genootschap.

Er zijn berigten uit Canton van 14 Februarij. Zij bevestigen de tijding dat de Onderkoning Yeh en de Tartaarsche generaal en chef gevangen genomen zijn. De geallieërden hebben den eersten Mandarijn tot Onderkoning uitgeroepen; hij wordt door twee commissarissen, een Engelschen en een Franschen, bijgestaan; deze laatste is de heer Martineau Deschenetz. Eene waarde van elf millioen francs, welke in de schatkist is gevonden, is, tegen een hoogen interest, aan de provisionele Regering ter leen verstrekt. Het plunderen is verboden en de gerustgestelde ingezetenen begonnen naar de stad terug te keeren. Bij den Keizer was een gehoor gevraagd, met het doel om de grondslagen van een handelsverdrag te leggen. De verliezen der geallieërden bedragen ongeveer twintig man.

De aan het **Engelsche** Parlement overgelegde depêche van lord Cowley, den Britschen gezant te Parijs, aan lord Clarendon, waarvan reeds in telegraphische berigten is melding gemaakt, is van den volgenden inhoud:

„Parijs, 20 Februarij.

„Mylord! Door den telegraaph vernomen hebbende, dat de meerderheid van het Huis der Gemeenten zich vereenigd heeft met eene motie, welke op Hr. Ms. Gouvernement een blaam werpt, omdat het niet op de depêche van den graaf Walewski van 20 Januarij aan den graaf Persigny geantwoordt heeft, acht ik mij verpligt te verklaren, dat, ofschoon ik niet gelast ben geworden eenige officiële mededeeling in antwoord op die depêche aan het Fransche Gouvernement te doen, ik echter door uwe vertrouwelijke instructien in staat gesteld ben geworden, om de denkwijze de inzigten en de voornemens van Hr. Ms. Regering veel vollediger en, naar ik vertrouw, met veel meer vrucht aan het Fransche Gouvernement te doen kennen, dan het geval zou geweest zijn indien mijne mededeeling in den officiëlen vorm waren ingekleed geweest.

„Toen de depêche van den graaf Walewski geschreven werd, was de verbittering over de vermeende onverschilligheid van Engeland omtrent eene voor Frankrijk zoo gewigtige zaak als het behoud van het leven des Keizers, buitengemeen groot. Het denkbeeld heerschte, dat elke zamenzwering tegen Z. M. in Engeland gesmeed was geworden, en dat de Britsche wetten aan de zamenzweerders straffeloosheid verzekerden. Op dat oogenblik zouden geene verzekeringen van het tegendeel van de zijde van Hr. Ms. Regering iets uitgewerkt hebben en een officiëel antwoord op de depêche van den graaf Walewski zou waarschijnlijk de beide Gouvernementen in eene discussie gewikkeld hebben, meer geschikt om de bestaande opgewondenheid te verhoogen dan om ze te verminderen. Indien men dezelve wilde doen bedaren, dan was het van groot belang, dat men den tijd zijnen gewonen invloed liet uitoefenen en het officiële antwoord op depêche van den graaf Walewski uitstelde, tot dat het bekend zou zijn of het Parlement de voorstellen wilde aannemen die Hr. Ms. Gouvernement voornemens was aan hetzelve te doen.

„Het mag intusschen niet onbekend blijven, dat, terwijl uwe lordschap deze voorzigtige handelwijze volgde, gij geene gelegenheid ongebruikt hebt gelaten om het Fransche Gouvernement vertrouwelijk te onderrigten omtrent de ware beteekenis der quaestie, welke opgeworpen was geworden. De taal van uwe lordschap is, van den aanvang dezer noodlottige zaak af, duidelijk en onbewimpeld geweest. Voor mij liggen de brieven van uwe lordschap, waarin gij, met eene uwe naam waardige taal, het asylregt, hetwelk Engeland steeds aan vreemdelingen van allen oorsprong en rang verleend heeft, verdedigt; in duidelijke en stellige bewoordingen verklaart dat het onmogelijk is, om op dit groote beginsel onzer constitutie eene inbreuk te maken en aantoont hoe onvoldoende iedere maatregel van wetgeving wezen moet, om uitzinnige menschen te weêrhouden van uitzinnige ondernemingen. Als eerlijk, schoon zeer onvoldoende tolk van uwe lordschap, heb ik uwe denkwijze en beginselen getrouwelijk doen kennen, en indien ik den Keizer of den graaf Walewski als getuigen konde oproepen, dan zoude geen van hen, daarvan ben ik overtuigd, mijne woorden kunnen logenstraffen.

„Ik weet niet wat de gevolgen zullen zijn van het votum van gisteren avond; maar ten allen overvloede haast ik mij te verklaren, dat het aan uwe beleidvolle en voorzigtige handelwijze op een zeer hagchelijk oogenblik te danken is, dat, zonder den zweem zelfs van de opoffering van eenig beginsel, onze betrekkingen met dit Gouvernement bewaard zijn gebleven voor eenen schok, die noodlottig zou hebben kunnen wezen voor den gelukkigen voortduur der tusschen de beide natiën bestaande vriendschap.

„Ik heb de eer" enz.

Bij het Lagerhuis is eene aanklagte van omkooping tegen een van deszelfs leden, den heer Butt, eenen der Vertegenwoordigers van Ierland, ingediend. Hij heeft in de laatste jaren in het Lagerhuis gedurig gepleit voor de zaak van eenen gewezen Indischen Vorst, die beweert ten onregte door het bestuur der Oost-Indische compagnie van zijn gebied ontzet te zijn. Thans is den heer Butt in eene bij het Huis ingekomene petitie te laste gelegd, dat hij voor die redevoeringen eene zekere som gelds van den belanghebbende vooraf bedongen en later ten deele ontvangen heeft. Het Huis heeft eene commissie uit zijn midden benoemd om onverwijld de zaak te onderzoeken en om den aanklager benevens alle andere, die inlichtingen over de zaak kunnen geven, in verhoor te nemen.

De *Times* van jl. Woensdag berigt, dat de reserve van stoomschepen te Portsmouth gereed gemaakt wordt, om zich binnen zeer korten tijd te kunnen uitrusten. De schepen, waaruit zij bestaat, inzonderheid de linieschepen, worden bijna dagelijks beproefd en er wordt onvermoeid gearbeid om de stoomtuigen in bruikbaren staat te brengen. De *Duke of Wellington*, de *Caesar*, de *Victor Emmanuel* en de *Algiers* zijn het verst gevorderd en zullen, naar men denkt, de eerste schepen zijn welke in dienst gesteld worden.

De eenige dochter van wijlen den admiraal Tyrrell heeft dezer dagen haar hart, hare hand en hare fortuin, welke op minstens £ 100,000 geschat wordt, aan haren leermeester, den heer Hughes, weggeschonken, die ter naauwernood meerderjarig en tien jaren jonger dan zijne aanstaande vrouw is.

Maandag jl. is te Londen voor de correctionele regtbank van wege de Hooge Regering eene regtsvervolging ingesteld tegen zekeren heer Truelove, eenen Londenschen boekhandelaar, als schrijver en uitgever van een lasterlijk en oproerstokend geschrift betreffende den Keizer der Franschen, hetwelk de strekking had om anderen tot het vermoorden van Z. M. aan te sporen.

In ons vorig nommer is de afloop van het te Dublin tegen pater Conway gevoerde regtsgeding gemeld. Dat voorval trekt de aandacht als eene bijdrage tot de geschiedenis der regtspraak door gezworenen. De jury bestond uit zes Katholieken en zes Protestanten, terwijl de ambtenaar, die van regeringswege de beschuldiging volhield, als een opregte belijder van de Katholieke godsdienst bekend staat.

De Londensche *Globe* vindt in het gebeurde grond tot berisping, niet van de instelling maar van de Ieren. „Het geding tegen den eerwaarden heer Conway ingesteld, wegens onbehoorlijke bemoeijing met de verkiezing van een Parlementslid voor het Iersche district Mayo (zegt dat blad) is door de hardnekkigheid, of liever door den onwil van eenige leden der jury verijdeld. Het betrof eene uiterst eenvoudige zaak. Er werd beweerd dat de heer Conway, een priester, zijn geestelijk gezag en ambtelijke bevoegdheid gebruikt had als middelen om de kiezers te dwingen om tegen eenen van de twee candidaten, beiden Katholieken, te stemmen. De verkiezing werd door gewelddadigheden gekenmerkt, daar de kiezers door de vertoogen van den priester niet alleen in angst gebragt, maar ook tot feitelijkheden en aanrandingen aangespoord werden. Afdoende getuigenissen werden voor de jury afgelegd, en de gansche zaak haar door den opperregter duidelijk uiteen gezet, zoodat de gezworenen niet klagen kunnen dat zij den noodigen bijstand tot vestiging van hun oordeel over de feiten en getuigenissen moeten missen.

„Na den afloop der openbare teregtzitting gingen de gezworenen naar de raadkamer om hunne uitspraak op te maken; zij bleven er ruim drie uren en kwamen toen weder in de regtzaal, met de verklaring, dat zij het over de te vellen uitspraak niet eens konden worden. De procureur-generaal vroeg of de jury over geene enkele van de haar voorgelegde vragen tot eene beslissing gekomen was; een gezworene antwoordde dat „de jury niet gestemd was om zich over eene van de vragen, welke ook, onderling te verstaan." Den ander gezworene voegde daarbij eene belangrijke opgave: „ik acht het dienstig te verklaren (zeide hij) dat de minderheid van de jury de gronden, die haar beletten tot eene uitspraak te komen, niet wilde opgeven." Uit dit stilzwijgen der gezworenen, welke van de meerderheid verschilden, is op te maken, òf dat zij gansch geene gronden aan te voeren hadden, òf dat zij voor het door hen beoogde doel ondienstig achtten ze aan te wijzen.

„In allen gevalle zeggen wij zonder aarzelen, dat zij hunnen pligt geschonden hebben. Zij hebben misbruik van vertrouwen gepleegd, met groote afbreuk niet alleen voor het Staats-belang en voor de zaak der wet, maar inzonderheid voor hun eigen eiland. Geene instelling is voor de instandhouding der Volksvrijheid zoo gewigtig als de regtspraak door gezworenen; maar waar de jury hare heilige taak aldus vervult, daar pleegt zij zelfmoord; en zoo zou het Volk, welks vertegenwoordigers in de regtszaal ontrouw aan hunnen lastbrief zijn, den besten waarborg voor wet en orde verliezen.

„Zulk een jammerlijk gevolg vreezen wij, gelijk van zelf spreekt, niet van het tegenwoordige geval, hoe erg het ook is. De regtspraak door gezworenen zal in Ierland stand houden; de denkwijze en gezindheid der bevolking verbeteren er trapsgewijze, en allengs komen de tot het regt spreken geroepene Volksklassen er tot besef van de haar toegekende eer en de op haar rustende verantwoordelijkheid. Het nu voorgevallene is een overblijfsel uit eenen voorbij geganen tijd, toen de overheid in Ierland als dienaar der dwingelandij, als vertegenwoordiger van onverdraagzame Protestanten beschouwd werd, en toen de oproeping van gezworenen door de tolken van een verdrukt Volk en van eene hard verongelijkte geestelijkheid, werd aangegrepen, als eene gelegenheid om de werking der wetten te dwarsboomen. De omstandigheden van de aanhangige regtszaak hadden dan ook allezins de strekking om de driften, welke destijds in het gemoed van het Iersche Volk heerschten, maar sedert verdoofd waren, weder aan te wakkeren.

„. . . . Het regtsgeding was aangevangen met het doel om uit te maken of de regten der kiezers van Mayo aangerand waren of niet, met andere woorden om die kiezers tegen schending van hun regt te beveiligen. En nu heeft de minderheid eener Dublinsche jury geweigerd de wet te handhaven en de kiezers van Mayo te beschermen, en insgelijks geweigerd den aangeklaagden geestelijke vrij te spreken, zoodat hij aan eene nieuwe regtsvervolging blootgesteld blijft."

Zekere mejufvrouw Hartmann, te Coblentz in **Pruissen**, dochter van een militairen muziekant aldaar, is als getuige in de zaak der beschuldigden, wegens den aanslag van 14 Januarij, naar Parijs ontboden. Tijdens zij vroeger ruim drie jaren lang gouvernante bij eene Engelsche familie te Dusseldorp was, waar Pierri taal-onderwijs gaf, begaf zij zich met dezen naar de omstreken van Hamburg en toen hij naar Londen verhuisde, beval hij haar bij eene dame te Brussel aan. Zes weken geleden, toen Pierri op zijne reis van Londen naar Parijs de Belgische hoofdstad bezocht, ging hij daar de voormalige gouvernante opzoeken en zou bij die gelegenheid zeer belangrijke mededeelingen, wegen zijn moorddadig voornemen, gemaakt hebben, welke door mej. Hartmann, op aanhouden der meesteresse van deze, ter kennis der autoriteiten gebragt zijn.

De berigten uit **New-York** van den 11n dezer melden, dat de heer Comonfort, uit Mexico, te New-Orleans is aangekomen met den generaal Garza en andere mannen, die zijn bewind tot het laatste toe ondersteund

hadden. Na een elfdaagschen strijd, om het bezit der hoofdstad, door zijne zijne troepen verlaten zijnde, had hij den 21n Januarij de vlugt genomen. Daarop had de generaal Zuluoga, onder den titel van voorloopig president, het bewind aanvaard, met eene proclamatie, waarin hij beloofde aan de wenschen der kerkelijke en der militaire partij te zullen voldoen en den bijstand der geestelijkheid inriep. Hij had vervolgens een besluit uitgevaardigd, waarbij de regtsmagt der geestelijken in zekere zaken en de afzonderlijke regtspraak voor militairen, hersteld worden. Ook had hij de wet, tot verkoop der kerkelijke goederen, ingetrokken en den verkoop, voor zoo ver hij reeds bewerkstelligd was, nietig verklaard.

De heer Juarez, die, na de vlugt van den heer Comonfort, van regtswege in zijne plaats aan het hoofd der Regering van het Gemeenebest trad, had de zaak der liberale partij nog niet opgegeven, maar maakte aanstalten om Zuluoga gewadenderhand te bestrijden en had een gedeelte van het Gemeenebest op zijne hand.

In **België** is gedurig op de opheffing van het invoerregt op vee aangedrongen. De landbouwers zelven beginnen er nu in dien wensch te deelen. De centrale maatschappij van landbouw heeft zich, in eene dezer dagen te Brussel gehouden vergadering, daarvoor verklaard, met twee derden van de uitgebragte stemmen. Uit de vooraf gevoerde beraadslaging blijkt, dat die wijziging der Belgische tarief-wetgeving vooral gewenscht wordt, ten einde men met minder kosten mager vee uit Holland voor de Belgische vetmesterijen zou kunnen bekomen. Hierbij werd, door een van de sprekers, opgemerkt, dat het jaarlijksch verbruik van slagtvleesch, voor elk ingezeten in Engeland, zestig kilogrammen bedraagt en in België slechts vijf kil.; in het belang der arbeidende volksklasse wenschte hij, dat de volksvoeding in België voor een grooter deel uit vleesch zou bestaan en daarom achtte hij alles raadzaam, wat tot verlaging der hoog geklommen vleeschprijzen zou kunnen leiden. Eenigen van de aanwezigen beweerden daarentegen, dat het invoer-regt op vee in stand gehouden diende te worden, omdat de Belgische veeteelt nog steeds bescherming tegen de mededinging van het buitenland behoefde.

Naar aanleiding van bovengemeld besluit der centrale maatschappij van landbouw, pleit de *Précurseur*, het liberale orgaan van Antwerpens handels-belangen, met warmte voor de vrijstelling van den invoer van vee.

Binnenlandsche berigten.

'sGRAVENHAGE, 27 FEBRUARIJ.

Bij besluit van 17 dezer, n°. 84, heeft Z. M., tot belooning dergenen van de zee- en landmagt in Ned. Indië, die zich hebben onderscheiden bij gelegenheid van de in Aug. en Sept. 1857 plaats gehad hebbende expeditie naar Timor (Takaip en Lidak), goedgevonden: 1°. te benoemen tot ridder der 4e kl. van de Mil. Willemsorde, den kol. der inf. L. J. Kroll, voor zijn gehouden gedrag als komm. van de voormelde expeditie en hem gelijktijdig te bevorderen van ridder der 4e tot ridder der 3e van genoemde orde; 2°. al verder te benoemen tot ridders van de 4e kl. der genoemde orde: van het wapen der genie en sap., den kapt. J. P. Caspersz en den serg. C. Verboom; van het wapen der inf., de kapts.: R. F. de Seijff, D. Juta en L. J. F. B. Hamers; de 1e luits.: O. F. van Cattenburch, O. von Below, G. P. Gorissen, W. G. Munters en A. A. M. van Leersum; de 2e luits.: L. G. Diepenheim, H. C. V. A. Demmenie, J. F. Haus en C. F. Casteren; den serg.-stafschrijver R. Sasse; de serg.: C. Wittebroodt, B. Blom, J. Koopman en J. Jobse; den korp. A. van Lare en de flankeurs J. Cohensius en F. N. Vegter; 3°. te benoemen tot ridders der orde van den Ned. Leeuw: den resident van Timor S. G. F. Fraënkel, den majoor der inf. J. C. J. Smits, den onder-int. der 2e kl. bij de mil. intendance J. C. J. van Mienne en den officier van gez. der 2e kl. bij de mil. geneesk. dienst J. R. Hessig, en 4°. te bepalen dat, bij afzonderlijke dagorders, zoo in Nederland als in Ned. Indië, eervol zullen worden vermeld: de kapts.-luit.-ter-zee A. A. de Vries, komm. van Zr. Ms. stoomschip *Amsterdam* en J. A. Westerouen van Meteren, komm. van Zr. Ms. stoomschip *Merapi*; de luit.-ter-zee 1e kl. N. M. J. Kroef en de officier van gez. der 2e kl. bij de zeemagt B. Carsten; van het wapen der art.: de 1e luit. F. C. H. Gorissen en de 2e luit. A. N. Coblijn; van de mil. geneesk. dienst, de officier van gez. der 1e kl. E. W. Muller; van het wapen der inf.: de kapts. J. H. Donleben, G. F. de Ravallet en J. C. Immink; de 1e luit.-adj. F. C. J. von Dentzsch; de 2e luits. A. Luijmes, H. Tissot van Patot en G. S. C. Klerck; de adj.-onderofficier F. Balluseck; de serg.-majoor G. W. Hannaart, J. de Nijs en J. P. Michels; de serg.-staf-hoornblazer A. A. J. Moureaux en de serg. A. Kohlstock; de korp.-tamboer J. W. Keelenbrink en de korp. J. Lammertsma; de scherpschutters J. H. Wijgand en A. Vos; van het wapen der genie en sap.: de 2e luit. W. C. L. Ruijs; de korp. J. N. M. Le Clerc en de sapeur der 1e kl. S. Rodenhuis; van het wapen der art.: de korp. G. J. Terwoord en de kanonniers 1e kl. K. Heijlen en H. Agterberg.

Z. M. heeft, bij besluit van 22 dezer, n°. 151, goedgevonden, den 1n luit. J. K. H. de Roo van Alderwerelt, van het 7e reg. inf., in zijnen rang over te plaatsen bij het reg. grenadiers en jagers.

Bij besluit van 25 dezer, n°. 55, 69 en 70, heeft Z. M. goedgevonden: den heer mr. J. W. Th. Swaters van Schaumburg, wegens verandering van woonplaats, eervol te ontslaan als schoolopziener in het 1e schooldistrict der provincie Drenthe en als zoodanig te benoemen mr. F. B. Coninck Liefsting, te Assen; benoemd: tot kantonr. te Hindeloopen mr. E. H. Tenckinck, adv. te Wommels en secretaris van Hennaarderadeel en tot proc. bij de Arr.-regtb. te Winschoten, mr. A. H. Koning, adv. aldaar.

Ingevolge 's Konings besluit van 17 Nov. jl., n°. 55, is, met ingang van 1 April aanst., tot sub-ontv. der loodsgelden te Nieuwe- of Langakkerschans (prov. Groningen), benoemd de heer K. E. Groeneveld, aan wien tevens de betrekking van scheeps-diepgangmeter aldaar is opgedragen.

Bij Kon. besluit van 19 dezer, n°. 74, is de heer J. F. F. Moet, civiel-ing., benoemd tot adsp.-ing. van den waterstaat en 's lands burgerlijke openbare werken in Nederlandsch Indië.

Met Zr. Ms. goedkeuring is door den consul.-generaal te Bucharest tot zijn consul. agent voor Giurgewo en Rustschuck benoemd de heer C. P. Varnali.

De heer P. C. A. Prins is erkend als vice-consul van Denemarken voor Schiedam en omtrek.

De gewone audientie van den Minister van Justitie zal op aanstaanden Dingsdag, 2 Maart, geen plaats hebben.

De telegraaf meldt, dat Orsini, Pierri en Rudio zijn veroordeeld tot de straf des doods en Gomez tot eeuwigdurenden dwangarbeid.

De Regering heeft bij de nieuw ingediende ontwerpen, tot regeling van 's Rijks comptabiliteit, als beginsel aangenomen een preventief comptabiliteits-stelsel.

Bij de discussie, in de zitting der Tweede Kamer van Woensdag gehouden, heeft de heer van Hoëvell onder anderen te kennen gegeven, dat nopens het tractaat met België het geheim niet was opgelegd. Hij deelde dan ook mede, dat de Minister van Koloniën in dat committé-generaal zijne verwondering betuigd had, dat sommige leden der Kamer tegen de afschaffing der differentiële regten op Java gestemd waren, dewijl hij meende, dat onderscheiden leden dit verlangd en daarop dan ook aangedrongen hadden. De Minister had dus gehoopt, dat door het gedane voorstel aan de wenschen van de bedoelde leden zou zijn te gemoet gekomen. Wij kunnen thans ten opzigte der beraadslagingen in committé-generaal gevoerd, nog nader kenbaar maken, dat de Kamer, bij de beoordeeling van het gesloten verdrag, eigenlijk was verdeeld in twee geheel tegenover elkander gestelde rigtingen. Aan de eene zijde werd betoogd, dat men bij dit tractaat veel te veel aan België toekende en dat daar tegenover geene voordeelen hoegenaamd, immers van weinig beteekenis voor Nederland, stonden. Ons tarief van in- en uitvoer was voor andere landen reeds zoo voordeelig dat men volstrekt geen reden inzag om België nog meer te bevoordeelen, zonder wederkeerige bevoorregting voor ons land. Aan den anderen kant schaarden zij zich, die tegen de sluiting van alle handelsverdragen gestemd zijn. Ging men daartoe toch over, dan meenden zij ook, dat daarvoor bijzondere redenen moesten bestaan en dat men tegenover de bevoorregting ook eenige vergoeding moest verkrijgen. En nu waren het de voorstanders der beide rigtingen daaromtrent eens, dat de opheffing der differentiële regten op Java, ten behoeve van België, niet geraden was. Het differentiëel stelsel is een allerbelangrijkst vraagstuk en zoo men al mogt besluiten om die regten af te schaffen, dan moest dit niet het eerst geschieden voor een land dat geene kolonien heeft en dus uit dat oogpunt ons geene wederkeerige voordeelen kan aanbieden. De vereeniging nu van voorstanders der beide rigtingen heeft tot de verwerping van de voordragt, met bijkans algemeene stemmen, aanleiding gegeven. De discussie moet soms vrij levendig zijn geweest. Onder de redevoeringen, die bijzondere aandacht trokken, noemt men die van de heeren van Zuijlen van Nijevelt, van Wintershoven en anderen. De Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Koloniën voerden, ieder voor zooveel hem betrof, het woord tot verdediging van het gesloten verdrag en van de gevoerde onderhandelingen. De Minister van Finantiën, die tot de sluiting van het tractaat had medegewerkt, werd, ten gevolge van het sterfgeval van eene zijner nabestaanden, verhinderd zich mede met die taak te belasten.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van eergisteren zijn achtereenvolgens aangenomen: 1°. de navolgende wets-ontwerpen; tot naturalisatie van C. F. Lücke te Zutphen, J. J. R. Wiecking te Goes, G. J. Wienecke te Rotterdam, J. F. Schade, E. F. Haenel von Cronenthal, C. R. Bodenheim en C. M. Schoon te Amsterdam, en T. M. Bieler te Nijmegen; 2°. de conclusiën op de rapporten der commissiën, tot onderzoek van: *a.* de overeenkomst met het Groothertogdom Baden, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten in de overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten; *b.* de rekeningen, betrekkelijk het fonds der Algemeene Landsdrukkerij, het fonds wegens den arbeid der gevangenen, de uitgaven voor verstrekkingen door het Dept. van Marine en van Oorlog en het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren, alle over 1854; *c.* de inlichtingen van regeringswege gegeven op het rapport der commissie wegens de Staats-rekening voor 1853, terwijl 3°. de Kamer met algemeene stemmen, zonder beraadslaging, in toestemmenden zin beslist heeft, dat het voorstel van negen leden, tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld, aan eene nadere overweging in de afdeelingen zal worden onderworpen. De vergadering heeft ten slotte besloten, dat op aanstaanden Maandag zullen aanvangen de beraadslagingen over het wetsontwerp, betreffende de regterlijke organisatie en het beleid der justitie.

De collecte ten behoeve van noodlijdende kerken en personen der Hervormde Gemeenten in ons Vaderland, heeft in het jaar 1857 opgebragt *f* 28,452.89.

Bij arrest van het Prov. Geregtshof te Utrecht van ll. Dingsdag is de persoon van L. v. O., beschuldigd van drie pogingen tot moord, door het lossen eener pistool op zijne echtgenoot, zijn kind en zijne schoonmoeder, alsmede van twee moedwillige verwondingen, met een mes aan de laatstgenoemde toegebragt, vrijgesproken van poging tot moord, doch schuldig verklaard aan twee onderscheidene pogingen tot doodslag en verwonding, en te dier zake veroordeeld tot eene tuchthuisstraf voor den tijd van 10 jaren, twee geldboeten van *f* 25 en in de kosten.

Uit een bij het Dept. van Marine ingekomen berigt, blijkt, dat Zr. Ms. stoomschip *Ardjoeno*, onder bevel van den kapt.-luit.-ter-zee J. A. K. van Hasselt, den 22n dezer ter reede van Plymouth is aangekomen en, na aldaar water en brandstoffen ingenomen te hebben, zijne reis naar Batavia zoude vervolgen.

Zr. Ms. brik *de Zeehond*, onder bevel van den kapt.-luit.-ter-zee M. C. van Vreeland, laatst van Konstantinopel, is den 24n dezer in goeden staat ter reede van Malta aangekomen.

Stedelijke berigten.

Donderdag avond heeft bij H. M. de Koningin-Moeder eene groote soirée-musicale plaats gehad, welke werd bijgewoond door Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden en een groot aantal aanzienlijke genoodigden. De talentvolle pianist L. Brassin heeft daarbij de eer gehad verschillende stukken, zoowel van zijne eigen compositie als van andere meesters, voor te dragen; zijn meesterlijk spel vond den welverdienden bijval en het behaagde H. M., in de vleijendste bewoordingen, dien kunstenaar Hdr. hooge tevredenheid herhaaldelijk te betuigen en hem een zeer fraai geschenk doen ter hand stellen. De avond werd met een prachtig souper besloten, hetwelk tot na middernacht duurde.

Morgen zal er, ter gelegenheid van den verjaardag van Z. K. H. Prins Frederik, een groot diner en gala ten Hove plaats hebben.

Heden avond heeft eene bij ons zigtbare maansverduistering plaats, van welke het begin op des avonds ten 9 u. 29 m., het midden ten 10 u. 34 m. en het einde ten 11 u. 37 m. is berekend. De verduistering zal zich over niet meer dan 4 duim uitstrekken, zoodat 1/3 gedeelte van de middellijn der maanschijf door de schaduw der aarde verduisterd zal worden, terwijl 2/3 gedeelten zigtbaar blijven. De verduistering begint aan de westzijde en eindigt derhalve aan de oostzijde der maanschijf.

Morgen zal in de Willemskerk eene buitengewone plegtigheid plaats hebben. De kandidaat tot de H. Dienst P. A. C. van Heijningen, tot predikant beroepen bij de Hervormde Gemeente te Lijdenburg, in de Transvaalsche Republiek, zal in de voormiddag-godsdienstoefening, van wege de commissie tot de zaken der Protestantsche Kerken in Oost- en West-Indië, als zoodanig bevestigd worden. De bevestiging is opgedragen aan den WelEerw. Zeer Gel. heer G. P. Kits van Heijningen, predikant te Deventer.

De directie van den Kon. Franschen Schouwburg is, voor het volgende tooneel-jaar, ingaande 1 Julij aanstaande, opgedragen aan den heer d'Houghe, bas-zanger aan gemelden Schouwburg.

Nederlandsche koloniën.

BATAVIA, 10 JANUARIJ.

Door den gouverneur-generaal zijn de volgende beschikkingen genomen.

CIVIEL DEPARTEMENT. Benoemd, bij de algem. rekenkamer, tot 2n comm. G. J. Langeveldt van Hemert, en tot 3n comm. B. Douwes; bij de wees- en boedelk. te Makasser, tot pres. A. Broese van Groenou, en tot secr., tevens boekh., N. Altheer; tot comm. boekh. bij het sekwestrant van de weesk. te Batavia, O. C. W. Hasselman; tot lid bij de sub-comm. van onderwijs te Soerabaija, R. van Noord Borski; tot leden der sub-comm. van onderwijs te Samarang, mr. J. J. Schneither, mr. F. L. Anthing en H. Bleckman; tot 2n comm. bij de dir. der cult., N. J. F. Dinger; tot griff. bij den raad van justitie te Banda, P. C. L. Hartog; tot comm. bij 's lands kas te Padang, W. R. Davies; tot comm. op het residentiek. in de Lampongsche districten, J. de Lanoy, en tot lid bij de sub-comm. van onderwijs te Cheribon, J. G. W. Kroll, predikant aldaar. — In dienst gesteld, bij 's lands burg. openb. werken, de door Z. M. den Koning benoemde en onlangs uit Nederland aangekomen asp.-ing. F. Mispelblom Beijer, met bepaling dat hij werkzaam zal zijn onder de bevelen van den chef der 1e waterstaats-afd. en verblijf houden te Batavia. — Weder in dienst gesteld, als opzigter der 1e kl. bij 's lands burg. openb. werken J. J. Carabain, met bepaling dat hij tijdelijk werkzaam zal zijn in de res. Bantam, met aanwijzing van Serang tot zijne standplaats. — Buiten werking gesteld art. 2 van het besluit van 13 November 1856, waarbij de ambt. der 2e kl. R. P. van Hengelaar is gesteld ter beschikk. van den gouv. van Sumatra's westkust voor het binnenlandsch bestuur. — Goedgekeurd, dat door H. C. Wilmans, consul-generaal der vrije en Hanzeestad Hamburg te Batavia, is benoemd tot zijnen consulairen agent te Soerabaija de heer W. F. Matthieu. — Magtiging verleend, tot het uitreiken aan J. J. Adriaans, eervol ontslagen offic. van gez. der 3e kl., eener acte van toel. tot de uitoefening der genees- en heelk. practijk te Rembang, en om door hem de civ. geneesk. dienst in die res., uitgezonderd de afd. Toebang, te doen waarnemen. — Ontslagen, eervol, wegens vertrek, de leden bij de sub-comm. van onderwijs te Soerabaija, mr. P. F. Filz; te Samarang, jhr. mr. C. J. van Beresteyn, en te Cheribon, A. M. van Deinse, de beide laatsten onder dankbet. voor de door hen als zoodanig bewezen diensten; uit 's lands dienst, de benoemde ondermeester voor de Gouvernem. lagere school te Banjoemaas, J. A. C. Durieux; de gew. gezagh. van Bima, P. A. Saptenno, met behoud van aanspraak op pens., en de benoemde comm. op het residentie-kantoor in de Lampongsche districten, J. A. Kluijt. — Weder geplaatst, als control. der 3e kl. bij de landel. inkomsten en cultures, de onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerde ambten. J. Kniphorst. — Verleend, een 2jarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den predikant bij de Evang. gemeente te Batavia, F. U. van Hengel.

MILITAIR DEPARTEMENT. Benoemd, tot milit. ambten. der 1e kl. en directeur van het groot milit. hospit. te Soerabaija, G. Dumas; bij de directie der genie, tot 2n comm. (milit. ambten. der 2e kl.), J. S. H. Varenkamp, en tot comm. expediteur (milit. ambten. der 3e kl.), F. O. Saro. Ontslagen, op hun verzoek, eervol, uit Zr. Ms. milit. dienst, met behoud van regt op pens., de luit.-kol. der inf. H. Maler en de maj. der art. J. C. C. Henckel. — Verleend, een 2jarig verlof naar Nederland, aan de kapit. der inf. G. P. te Winkel, L. C. C. van Oijen en H. von Ziwet; aan den kapit. der art. P. Schellenbach; wegens ziekte, aan den kapit. der inf. C. L. St. A. M. de Roy van Zuidewijn en aan den 1n luit. der inf., instructeur bij de onderofficiersschool te Meester-Cornelis J. W. Auffmorth.

MARINE DEPARTEMENT. Benoemd, tot hoofd-commies bij de hoofd-administratie der marine, J. F. Mossel. — Tijdelijk opgedragen, de waarneming der betrekking van administrateur bij het marine-etablissement op het eiland Onrust, aan den officier van admin. der 3e kl. van de Nederlandsche marine, dienende aan boord van Zr. Ms. stoomschip *Amsterdam*, H. F. de Timmerman. — Ontslagen, op hun verzoek, eervol uit 's Lands dienst, de opziener bij het marine-etablissement te Onrust, O. Ottevanger; de 1e commies bij de hoofd-admin. der marine, L. J. Th. Ellinghuijsen; de juragan van de Gouvernements-kruisboot n°. 42, J. H. Lufting, met behoud van regt op pensioen: eervol, uit 's Lands dienst, de onder-constructeur bij de marine, W. F. van Ommeren en uit 's Lands dienst, de baas-draaijer bij de fabriek voor de marine, het stoomwezen en de nijverheid te Soerabaija, L. J. Smeets.

Burgerlijke Stand.

25 Februarij.

BEVALLEN. L. H. A. van den Bosch, geb. de Ruuk, d.; A. Wolff, geb. Fresco, z.; E. J. W. 't Hart, geb. Buijtendorp, d.; J. van Breemen, geb. Perrison, z.; W. de Jong, geb. den Heijer, d., C. Turk, geb. Vlug, d.; M. E. Pronk, geb. de Jager, d.; T. den Heijer, geb. van der Toorn, d.; A. Mallee, geb. Oostdam, z.; A. Maas, geb. Heijmans, d.; M. Stokes, geb. Daer, z.; J. M. C. den Breugom de Haas, geb. Greaves, z.; J. P. van Hagen, geb. Giliam, d.; J. C. Teunissen, geb. Philipsen, d.; J. Boele van Hensbroek, geb. de Jongh, d.; H. de Vruch, geb. Elers, z.

OVERLEDEN. M. Lemmers, wed. Hooft, 74 j.; J. Harsvelt, wed. H. Dienjes, 60 j.; J. M. J. M. Ravelli, z., 11 m.; J. H. S. Laghuwitz, z., 3 m.; A. P. Streur, geb. de Wit, 49 j.; J. de Croes, wedr. van M. Mol, 87 j.; J. D. Mijnhardt, echtg. van J. Jorris, 87 j.; A. E. J. A. Dellenbag, d., 9 j.; B. M. S. van Gennep, geb. Veerman Senserff, 68 j.; P. K. Allebé, d., 5 m.; C. J. A. M. van der Heijden, geb. Guichenon de Chastillon, 46 j.; H. M. Boerman, jd., 67 j.

EERSTE HUWELIJKS-AFKONDIGING. - ZONDAG, 28 FEBRUARIJ.

M. Smeekes, 42 j., met T. Dijkstra, 36 j.; J. Winkel, 22 j., met R. Coon, 25 j.; M. van Crevelt, 24 j., met B. Rood, 21 j.; J. F. Scheurleer, 30 j., met E. Schravesande, 39 j.

Publieke vermakelijkheden.

Kon. Hollandsche Schouwburg, Dingsdag, 2 Maart, 6½ ure:

JANE EYRE, de wees van Lowood,

tooneelspel in 2 afdeelingen en 4 bedrijven, met gebruikmaking van den Engelschen roman (*het Leven eener Gouvernante*)), van Currer Bell, naar het onuitgegeven Hoogduitsche manuscript van Charlotte Birch-Pfeiffer, door B. L. Daarna:

De zilveren Neus,

kluchtige vaudeville in één bedrijf, naar het Fransch.

SCHIEDAM, 26 Februarij.

Moutwijn,	het Ned.	vat	zonder	fust	*f* 12.25,	zonder	de	belasting
Jenever,	"	"	"	"	"	- 17.75,	"	"	"
A. proef,	"	"	"	"	"	- 19.—,	"	"	"

Vertrek der Spoortreinen.

Hollandsche Spoorweg.

Van 's Hage naar Rotterdam: 8.30, 10.41, 1.35, 3.44, 6.43, 9.42,
Van 's Hage naar Amsterdam: 8.23, 12.35, 4.26, 7.23.
Van Rotterdam naar 's Hage: 7.30, 9.45, 11.45, 3.35, 6.30, 9.30.
Van Amsterdam naar 's Hage: 8.30, 11.30, 1.30, 4.30, 7.30.

Aken-Maastrichtsche Spoorweg.

Van Maastricht naar Aken (Wijk): 8.05, 11.04, 3.49, 5.45. Goederen-trein: 7.15 nam. - Van Aken naar Maastricht: 6.55, 10.55 (1e en 2e kl.), 3.35, 7.31. Goederen-trein: 5. u. 15 m. voorm. - Van Maastricht naar Landen (Boschpoort): 6.22, 11.44 (1e en 2e kl.), 4.37. Goederen-trein (Wijk): 7.22 voorm. - Van Landen naar Maastricht: 9.30, 1.45, 7.15. Goederen-trein: 2.30 nam.

Gedrukt bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever.